

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 8. Motiva convertendi peccatores. Ex Veteri. Novo. Miscellanea de conversione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

pauci, convertuntur ad Dominum. Mendoza in 1. Reg. 6. v. 16.

Velum templi scissum est. Matth. 27. 51. Quid tunc? Centurio, & qui cum eo erant custodientes Jesum; visò terra motu, & his, quae fiebant, timuerunt valde, dicens: *verè Filius DEI erat iste!* Quid Principes Sacerdotum? *Illudentes cum scribis, & senioribus, dicebant: alios salvos fecit, seipsum salvare non potest.* Theophylact. Centurio, homo Ethnicus, signis credit cum his, qui secum erant; Judæi autem, qui Legem, & Prophetas, audierant, increduli manent. Naxera in Jos. 16. §. 14.

Num. III.

Aliorum.

Magi Matth. 2. 2. qui prodigia non viderant, vel unicum stellæ miraculo percussi; at sacerdotes miraculis assueti, nec sole miraculose eclypsato, percelluntur. Luc. 23. 44. Naxera in Jos. 16. §. 14.

Superbus homo difficulter corrigitur: cibus enim, in quo nimis est de sale, quasi perditus est. Sed non ille, in quo parum est; quia potest apponi. Sic homo superbus, qui nimium habet de sensu, non est flexibilis. Geminiani l. 9. *similit.*

§. VIII.

Motiva

Convertendi peccatores.

Ex Veteri, & Novo.

EDuxit me de lacu miseria, & de luto scæcis, & statuit supra petram pedes meos. Pf. 39. 3. Prius de luto pravitatis educitur; ut ejus pedes per fidem in petra solidentur: Sed quia rectam fidem recta subsequi debet operatio, gressus ejus directi sunt; ut post directionem gressuum, id est, post perfectionem boni operis, in ore acciperet etiam novum Canticum prædicationis. S. Greg. in Ezech. hom. 9.

Sicut turris David collum tuum. Cant. 4. 4. Collum caput, & membra, connectit. Unde per collum designantur, qui vel prædicatione, vel adhortatione, alios convertunt, & Capiti Christi jungunt. Rich. à S. Vict. hic.

Ideo missus sum. Luc. 4. 43. Prophetam missum viduæ de gentibus, divinum dicimus esse sermonem, ac prædicatorem; qui semper mittitur animæ, quam ab æterno prædestinavit omnipotens; ut pascatur, non necessitatis pane, sed conversionis delectatione. Nam sicut cibus Christi est, ut voluntatem Paternam perficiat, Jo 4. Sic & omnium prophetarum &c. est cibus; ut hi, ad quos mittuntur, illam inculpate perficiant. Sed primo petitur aqua in vase; lacrymæ scilicet in mensura, pro compensatione delicti. Sim. Cassi. l. 9. c. 12.

Esca justorum, est conversio peccatorum; de qua dicitur Jo 6. 27. *operantur non cibum, qui perit; sed qui permanet in vitam æternam.* S. Greg. moral. l. 31. c. 22.

Quos iterum parturio. Gal. 4. 19. Natus semel illos parturierat in prima conversione. Unde conversio hominis partus dicitur. Job 39. 3. *incurvantur ad fœtum, ut pariant.* S. Thom. hic lect. 6.

Ex Patribus.

Gaudium, quod percipimus, quando alii qui ex eis correcti in melius commutantur, & Sanctorum societati copulantur; nulli gaudio in hac vita, comparari potest. S. August. ep. 141.

Est maximum, & perfectissimum, bonum; quando à malè faciendo, & à re malè gerenda, ad virtutem, & bonam actionem, possit quis aliquem traducere. Clem. Alex. l. 1. Strom.

Quis unquam ambiget? supremæ dilectionis esse; omni studio, atq; operâ, ad cognitionem veritatis, & obsequium Dei, errantes homines revocare. Id. l. 10. c. 25.

Pascit sanctos Doctores, quodammodo & Angelos, qui convertit se à peccatis. Linteum Petri. V. Beda in Levit. c. 4.

Hoc habent in virtutibus proprium, qui verè Christiani sunt: quod omnes velent ad Christum converti; & gaudent de conversis, & dolent de averfis. Sim. Cassi. l. 9. c. 18.

Miscellanea de Conversione.

Si quis vult venire post me, abneget semetipsum &c. Matth. 16. 24. Semetipsum abnegat, qui mutatur ad meliora; & incipit esse, quod non erat. S. Greg. in Ezech. hom. 10.

Exiit primo mane &c. Matth. 20. 1. Nulla non hominum ætas apta conversioni. Prudentissimè primâ horâ, id est, in pueritia ad propriam vineæ culturam properabis: qui præcoces fructus expegit; qui ait: *Snite parvulus venire ad me.* Matth. 19. 14. At si pueritiam possederit otiositas; adolescentia ligonem accipiat, Flores ætatis immaturos, & acidos fructus parturiere? virilis ætas maturos exponat. Maturi fructus maturam decent ætatem, ais? saltem ergo in senectute ad operationem vineæ perge. An putas, patremfamilias circa undecimam horam exiturum fuisse, si inepta ad conversionem, vel decrepita ætatis infirmitas? *Ite & vos in vineam meam.* q. d. vel in ultimis respicite. S. Fulgentius ep. 7. c. 10. Si aliquam ætatem judicaret Dominus conversionis remedio ineptam, non diversis temporibus operarios vocaret ad vineam: in diversitate quippe horarum accipitur ætatum diversitas. Ecclæ. 3. 1. *Omnia tempus habent.* Dictumne uspiam, tempus poenitendi, & tempus non poenitendi? S. Fulgent. cit. c. 9. semper DEUS delectatur conversione nostrâ; nec tempus hujusmodi, quamdiu in hac vita est, posuit, quò propitiari conversio non possit. S. Chryl. hom. 2. in Pf. 50. Occidisti? poenitere: vulneratus es? adhibe tibi curam; dum visis, dum spiras; etiam in ipso lecto positus; etiam si dici possis exanimatus. Non impeditur temporis angustia misericordia Dei. Escob. 1. 5. parab. Chr. sect. 4. obf. 3.

Primo

Primo manè circa horam tertiam. Matth. 20. Orig. hom. 10. in Matth. dies hujus sæculi spatium est; qui quidem dies nobis longus videtur; sed si cum æternitate comparetur, est brevissimus.

Percutientes pectora sua. Luc. 23. 48. Percussio illa pectorum non erat emendatio; sed solidatio scelerum, ubi per fidem non convertebantur ad CHRISTUM. Revertebantur ad domos, non autem ad se ipsos. Revertebantur ad domicilium proprium; sed non

revertebantur ad Dominum. Sim. Cass. lib. 13.

Facilius inveni, qui innocentiam servarent; quam qui congruè poenitentiam egerint. S. Ambr. l. 2. de poenit. c. 10.

Nunquam est sera conversio. Latio de cruce transit ad paradisum. Nabuchodonosor rex Babylonis, post efferationem corporis, & cordis, & belluarum in eremo convictum, mentem recepit humanam. S. Hier. ad Lætiam de instit. filia.

TITULUS XXXVI. CONVIVIA.

§. I.

Sint frugalia, sancta.

Ex Veteri, & Novo.

SIC autem comedetis illam: *renes vestros accingetis.* Ex. 12. 11. Accinctos jubet Legislator accedere ad mensas. Hoc habitu potius bellaturis incedere conveniret: Quia comelturi potius corpus laxare, & curare solemus. Docet ad mensam accedendum cum moderatione, & parsimonia. Pinna in Eccl. 13. Ethol. 254.

Si quando habebitis epulum, & dies festos; cunctis diebus &c. Num. 10. 10 &c. Cur DEUS, tam tempore belli, quam pacis, & epuli, vult cani tubis? Cum ad mensam, ad epulum, itur; certamen nobis indicitur contra gulam, & intemperantiam; proinde si moneremur his verbis: tuum hic hostem invenies cerò. Vide, virum te geras; dimices, vincas. Drexel. Aloe, seu de jejuniis l. 2. c. 2.

Coram Domino epulaberis tu, & domus tua, & Levita, qui intrà tuas portas est: cave, ne derelinquas eum. Deut. 14. 26. 27. Ad convivia olim invitari debebant Sacerdotes, & Levitæ; ut in modestia invitatos suo exemplò continerent. Marchantius D. 16. Pent.

Bibebant vinum, & laudabant deos suos. Dan. 5. 4. Hæc agebantur, non in coenula religiosi, sed regio convivio Balthazaris. O quam religiosior est interdum superstitio, quam religio! impii in convivio deorum recordantur ligneorum; nec recordantur solum, sed eos laudant: Christi Sacerdotes nonnulli utinam DEUM laudare non fallidant vel inter choros psallentium Deo! Illi meminerunt idolorum in mensis; nbs mensarum recordantur in aris. Oliva l. 9. Strom. hic.

Non legitur, Christum manducasse cum principibus, & potentibus sæculi; sed cum peccatoribus, & publicanis. S. Eligius hom. 13.

Hoipes, & egenus JESUS, acceptabat oblata suffugia, semper intendens animicapium exercere: nam & illas ubilibet modis omnibus venabatur. Sim. Cass. l. 9. c. 29.

Polyanth. Sacr. Tom. I.

Ex Patribus, & aliis.

Non prius discumbitur, quam oratio ad Deum prægulletur: ita iurantur; ut qui meminerint etiam per noctem adorandum Deum sibi esse: ita fabulantur; ut qui sciunt, Dominum audire. Tertull. adversus Gentes de Christianor. conviviis.

Epulis vestris interfit Christus; in facie prandeatur authoris; honestate convivij natura ipsa, quæ nos producit, honoretur. Lætitia mentis vestrae peringat ad pauperes Christi. Familia vestra innocentia tripudiet disciplina. Absit ebrietas, luctus abscedat, fugetur effusio; salutaricum pestis, lenocinia cantorum, voluptatum fomenta, ventris onera, naufragium ventris, cum Herodidis convivio abscondatur. S. Chryl. hom. 16. in Matth. 15.

Post sensibilem mensam, cum hinc abieritis, apponite & spiritualementem. Et dicat quidem vir aliqua eorum, quæ nunc hic sunt dicta: audiat autem mulier, discant pueri, discant familiares; fiatque domus Ecclesia. S. Chryl. tom. 1. in Gen. hom. 2.

Augustum trinis tantum ferculis exhibuisse convivium, testis est Suetonius c. 14. aut, cum abundantissimè, senis. Quæ doctis colloquiis temperabat.

§. II.

Convivia vitiosa carpuntur.

Sabbatha mea custodie. Levit. 19. 30. Contra hoc mandatum aperte faciunt, qui maxime in festis diebus operibus diaboli, scilicet commensationibus, & potationibus, & choreis, & hujusmodi, vacant; potius festa Baal, quam Domini; celebrantes. Deus Bel tot; & tanta comedit. Dan. 14. Hugo Card. in Levit. hic.

Absolon per convivium, & simulativè se regem contulit, & populum avertit à David. 2. Reg. 15. Sic diabolus hodie in festis, & conviviis, multos à Christo avertit, & subjicit sibi, quasi regi. Hugo Card. hic.

Sanctificabat illos. Job. 1. 5. Hoc nobis solerter est intuentum; quod, peractis diebus convivij, purgatio per singulos adhibetur holocausti. Vir quippe sanctus noverat, quia celebrari convivia sine culpa vix possunt. Noverat, quia

Bbb

magna